

It is said that the prayer, *Avinu Malkeinu*, had its beginning when once Rabbi Akiva opened the ark to ask God to send rain to the dry land.

In this prayer, we talk to God in the same way we talk to a loving parent. We feel that our lives are special because God cares about us and everything we do — like a parent cares for a child.

God is not a person. God does not sit with a book and enter names into it. So what do you think it means when we ask God “to be recorded” for a good year in the Book of Life?

Omit on *Shabbat*.

We open the ark and rise:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹה אֶתָּה.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמִיךְ.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, חַדֵּשׁ עִלְיֵנוּ שָׁנָה טוֹבָה.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, בַּטֵּל מֵעֲלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, בַּטֵּל מִחֻשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, מָחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, חַנּוּנוּ וְעַנּוּנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים,

עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחַסֵּד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.